

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,

nr. 256

Vineri,

23
noiembrie

1990

4 pagini

1 leu

Cuvinte încrucișate

De foarte multe ori, citind un ziar autointitulat independent, care se tipărește tocmai în Capitală, cetățeanul avid după informație și adevăr, este pur și simplu derutat. El știe că un ziar politic slujește partidul care-l editează, lucru normal și firesc, și îi face chiar plăcere să confrunte ideile și părerile diferitelor formațiuni politice, și de dreapta și de centru și de centru-stînga și de centru-dreapta, inclusiv ale opoziției, în anumite probleme vitale pentru țară, pentru prezentul și viitorul său. Și e un lucru bun, pentru că se informează direct de la sursă, neglijând zvonurile de toate calibrele și de toate culorile.

Dar ceea ce citește de foarte multe ori în paginile „independente” ale unor publicații asijderea intitulate, îl derutează pur și simplu, îl pun pe gânduri, ba uneori îi creează și o stare de indignare. Pentru că, iată, o asemenea pagină i se pare, la un moment dat, după cum ne spunea cineva care citește

zeci de ziare și reviste, ca un careu de cuvinte încrucișate pe care nu reușește în ruptul capului să-l descifreze. Și nici n-ar putea, din moment ce, spre exemplu, într-un interviu publicat pe pagina întâi a u-

EDITORIALUL ZILEI

nui asemenea ziar „central” cu destul de mare audiență la public, o „stimată doamnă” se plînge că în România, de la Revoluția din Decembrie 1989 „nu s-a întimplat decît o semilibertate a presei și a cuvîntului și a puținții de a organiza manifestații”; pentru ca, în jurul interviului, pe amintita pagină, să fie publicate articole „independente” în care feseneul și guvernul sînt acuzați, amenințați, defăimați și nu într-o semi-libertate a cuvîntului, ci dimpotrivă, într-o totală libertate. Cititorul ridică, mirat, din umeri. Mirat și derutat. Pentru el adevărul nu se

afliă nici măcar la mijloc. Una vorbește „stimată doamnă calomniată” și alta demonstrează respectivul ziar. Ca să nu mai vorbim de faptul că Bucureștiul geme de manifestații, aprobate și „spontane”, că însăși respectiva publicație a chemat la diverse manifestații. Așa ceva pare incredibil. Nici să fi vrut, editorii ziarului n-ar fi reușit să compromită opinii-le unui distins colaborator. Așadar, cititorul nu știe ce să mai creadă. El se întreabă năucit: „ori distinsa doamnă habar n-are cum se trăiește în România, ori editorii publicației au țintit compromiterea interviuetei”. Ceea ce nu e de crezut. Mai cu seamă că asemenea întimplări neferice s-au mai petrecut în coloanele ziarului independent de mare tiraj.

Virarea spre dezinformare, spre neadevăr invocînd mereu și mereu lipsa de democrație este periculoasă, mai ales pentru cititor. Pentru cititorul care nu se vrea frustrat de realitate.

TRIBUNA

Scurtul drum al crizei către haos

Guvernul nu vede decît abstracțiunea globală a reformei economice. Parlamentul îi reproșează că nici atît, de vreme ce nu i-a înaintat întregul pachet de proiecte de legi și nici măcar, așa cum s-a cerut, un program de legiferare. Brusce, prețurile s-au dublat-triplat, iar aspiratorul liberalizării a înghițit toată marfa, inclusiv cea pînă mai ieri nevandabilă. Asta este ce vede populația.

Un tur de orizont prin presă ne poate da imaginea întregului evantai de opinii formulate pe această temă. Practic, nimeni nu contestă necesitatea liberalizării, dar mai toată lumea reproșează oportunitatea momentului ales și modalitatea de aplicare.

Doar cotidianul Frontului Salvării Naționale, „Azi” susține, printr-o intensă campanie publicistică, măsura liberalizării. În esență, raționamentul său este următorul: Speriat de ecoul favorabil al programului guvernamental, opoziția a acuzat guvernul de furt de idei și i-a contestat capacitatea de a-l pune în aplicare. Cînd, însă, guvernul a trecut de la intenție la acțiune, i s-a cerut să demisioneze, cu argumente care se bat cap în cap.

Doar puține publicații, nu dintre cele importante, s-au raliat acestei poziții. Intre acestea „Țara”, săptămînalul Partidului Democrat Agrar al d-lui Surdu. În schimb, pînă și „Dimineața”, ortodoxă în atitudinea sa pro-prezidențială, a găsit de obiectat, și anume că strategia tranziției treptate a fost înlocuită cu terapia de șoc, înșelîndu-se astfel așteptările alegătorilor. Așa se face că, cea mai de temut sancționare a venit, în opinia cotidianului, din partea oamenilor de rînd, și nu a forțelor politice de opoziție.

Eroare, cel puțin în ce privește cea de-a doua apreciere, pentru că opoziția a reacționat violent. „Dreptatea” național-fărănistă a cerut, pe urmele d-lui Rațiu, și a urgentat demisia guvernului, acuzat de incompetență și lipsă de scrupule.

„Viitorul” liberalilor a formulat o cerere similară, însă altfel motivată: în absența privatizării, liberalizarea compromite însăși reforma. În opinia cotidianului „Romania Magyar Szo”, apropiat de U.D.M.R., după luni de letargie, totul a devenit, brusce,

(continuare în pag. a III-a)

„Paharul nemulțumirilor s-a umplut și la Sibiu”

afirmă liderii Asociației Județene a Sindicatelor Sibiu

„La nivelul municipiului și județului Sibiu n-au fost mari mișcări protestatare. Nu pentru că ar fi fost prea bine. Oamenii noștri au dat dovadă de înțelegere și bunăvoință așteptînd schimbările promise de Guvern. Ele n-au venit. Vom acționa în curînd și noi”. Sînt cuvintele liderului Asociației Județene a Sindicatelor Sibiu, care continuă: „Nu putem sta pasivi, ne întoarcem de unde am plecat. Sîntem total dezamăgiți de contribuția partidului politic aflat la putere la soluționarea problemelor economico-sociale ale țării. Noi, sindica-

tele, am fost excluse total din viața economică, inclusiv din consiliile de administrație. Cum am putea fi de acord cu dl. Petre Roman care afirmă: „... intervenția sindicatelor împiedică activitatea managerială”, dar mai ales cu modul de acțiune al guvernului în direcția liberalizării prețurilor, acțiune care va afecta în primul rînd categoriile de salariați care și pînă acum au dus-o greu? Practic, săracii, vor deveni mai săraci, iar bogații mai bogați. Guvernul a-

(continuare în pag. a III-a)

Dumitru MANIȚIU

COMUNICAT CĂTRE MEDICII DIN JUDEȚUL SIBIU

Guvernul este în pragul adoptării unei noi legi a salarizării.

Cele trei ministere cărora le este arondată salarizarea medicilor (Ministerul Sănătății, Ministerul Muncii și Protecției Sociale și Ministerul Finanțelor) vor să rezolve această problemă pînă la data de 1.XII.1990, fără să țină cont de doleanțele medicilor și ale S.I.M.R., ignorînd importanța socială a profesiei noastre, realitatea unor salarii foarte mici ale medicilor și liberalizarea prețurilor.

În ședința de senat din 17.XI.1990 în prezența ministrului sănătății, Dr. Bogdan Marinescu, ca ultima șansă de a obține salarii echitabile, se-

natul S.I.M.R. a hotărît declanșarea unei greve generale pe țară la data de 28.XI.1990.

Obiectivul: obținerea unor salarii echitabile prin negocieri directe cu cele trei ministere și prin aceasta cu guvernul.

S.I.M.R. va solicita semnăturile dumneavoastră care sa exprime acordul cu greva, cu

asigurarea serviciilor de urgență și gardă, lista urmînd să fie depusă la D.S.J. Sibiu pînă în ziua de 26.XI.90.

Decizia pentru intrarea în grevă se va anunța prin mass-media centrale în perioada 26-27.XI.1990.

Sindicatul Independent
al Medicilor din România

Uimire

(La refnvierea P.C.R. în uniforma
Partidului Socialist al Muncii)

Nu poate fi realitate, pun totu-n seama unui vis
Că-ai upărut în România din nou, voi care ați ucis!

Nici visul nu îndrăznesc a-l crede că și acesta-i prea
ciudat

Se nasc în Țară iarăși monștri sau iadul v-a abandonat?!
A cutezat... o uscătură de aruncat, un pădureț
Să vadă-nt-un copac — pădure... Greșit, tovarășe Verdeț.

În strămoșeasca noastră Lege voi, comuniștii nu intrați —
Ați pingărit și Neam și Țară! Din rădăcină vă uscați!
Sibiu, 21 noiembrie 1990

Dr. Vasile IACOB

Înștiințare

În urma refuzului Ministerului Invățămîntului de a valida alegerile pentru funcțiile de rector, prorector și decan, alegeri desfășurate în conformitate cu instrucțiunile Ministerului Inv. și Științei nr. 40 550/12.11.1990, A.S.U.S. în virtutea autonomiei universitare declară GREVA GENERALĂ pînă la soluționarea problemelor.

Nu este vorba de susținerea unei anumite persoane în una din aceste funcții, însă în urma unor alegeri desfășurate în mod absolut democratic considerăm inoportună intervenția ministerului.

În scopul soluționării conflictului A.S.U.S. adresează M.I.S. un protest însoțit de două propuneri: validarea alegerilor, sau trimiterea unei comisii ministeriale cel tîrziu pînă la data de 24.11.1990, care să analizeze situația creată și să supravegheze organizarea de noi alegeri pînă în 28.11.1990, cel tîrziu.

Gaudeamus

(în pagina a II-a)

